

LXIII.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Eneret til fotografiske Arbejder.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 6. April 1910).

Udvalget erkender, at der er Grund til at give fotografiske Arbejder en større Retsbeskyttelse end den, som Loven af 24. Marts 1865 yder, samtidig med, at der i Anledning af den reviderede Bernerkonvention skaffes den fornødne, nu manglende Lovhjemmel for at kunne udvide Retsbeskyttelsen til fremmede fotografiske Arbejder. Udvalget tiltræder derfor i Princippet det foreliggende Lovforslag, der har dette dobbelte Formaal for Øje.

Udvalget kan ogsaa i flere vigtige Punkter slutte sig til Lovforslagets Bestemmelser om Retsbeskyttelsens Forøgelse, men mener, at med Hensyn til dennes Varighed en anden Regel end den i Lovforslaget indeholdte — indtil 15 Aar efter Frembringerens Død — maa foretrækkes. Det holder sig nærmere til den i Danmark gældende Ret at fastsætte et bestemt Aaremaal for Retsbeskyttelsens Varighed, og Uensartetheden i fremmede Lovgivingers Afgørelse af dette Spørgsmaal frister ikke til at slaa ind paa nye Veje i den Henseende.

Det foreslaas derfor, at de 5 Aar, til hvilke Loven af 1865 begrænser Varigheden, forlænges til 15 Aar, hvorved der ogsaa bliver væsentlig Overensstemmelse med de Regler, der gælde i flere beslæg-

tede Forhold (Patentretten, Beskyttelsen for Mønstre). I Overensstemmelse hermed er det af Udvalget med Undtagelse af et Medlem (Trier) stillede Ændringsforslag under Nr. 1. Det nævnte Medlem har under Nr. 2 stillet et Ændringsforslag, hvorefter Lovforslagets Varighedsregel bevares for de Fotografiers Vedkommende, der tages efter Kunstværker, hvortil ingen har Eneret. Den herved gjorte Sondring har Udvalgets Flertal ikke kunnet slutte sig til.

De 15 Aar, i hvilke Eneretten skal vare, regnes fra den første Offentliggørelse af Billedet, dog at Eneretten for de ikke i Frembringerens Levetid offentliggjorte Arbejder ubetinget udløber 15 Aar efter hans Død, omend Arvingerne først nogen Tid efter denne offentliggøre Arbejdet.

Ved Ændringsforslag Nr. 3 foreslaas Tilføjelse af et Stykke til § 1, gaaende ud paa at afgøre, hvem Eneretten tilkommer ved bestilte Fotografier. Man har betragtet det som det naturligste her — i Mod sætning til, hvad der maa antages at gælde ved Kunstværker — at tillægge Bestilleren denne Ret, selvfølgelig dog kun, naar det ikke er Aftalen mellem de paagældende, at Fotografiets Frembringer skal have den.

Ved Ændringsforslag Nr. 4 foreslaas